

РЕШЕНИЕ

№ 7499

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **10312** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Столична община, чрез процесуалния й представител, срещу решение от 03.08.2021г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 116-и състав, по НАХД № 4291/2021г. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление (НП) № 328372/2018 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на И. П. Н. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200.00 /двеста/ лева, на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредба за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО, Наредбата/ (отм.), за нарушение на чл. 18, т. 1, б. "а", б. "б.", б. "в" и чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от Наредбата (отм.).

В касационната жалба са изложени подробни доводи за неправилно прилагане на закона от районния съд – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. с чл. 348, ал.2 от НПК, иска се решението да бъде отменено, а НП – потвърдено.

Ответникът по касация, И. П. Н., редовно уведомен, не изразява становище по жалбата,

Прокурорът при Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като взе предвид приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211 в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН, против подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С оспорено пред СРС наказателното постановление № 328372/2018 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, на И. П. Н. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв., на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредба за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО, Наредбата/ (отм.), за нарушение на чл. 18, т. 1, б. "а", б. "б.", б. "в" и чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от Наредбата (отм.), за това, че на 27.12.2017 г., около 17.16 часа, в [населено място], е пътувала в автобус, обслужващ линия от масовия градски транспорт с № 74, в посока ул. П., район О., като след спирка "Ал. С.", контролор по редовността на пътниците към Център за градска мобилност към СО, установил, че Н. не разполага с превозен документ, който да представи на контролора.

За да постанови оспорваното решение, СРС е приел, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които са опорочили издаденото НП и са абсолютно основание за отмяната му. Приел е, че АУАН не отговаря на изискванията на чл. 42, т.5 от ЗАНН за посочване на законовите разпоредби, които са били нарушени. Изложил е и доводи, че на местните власти не са предоставени контролни правомощия във връзка с реда за осъществяване на обществен превоз на пътници, поради което санкционните разпоредби относно размера на глобата, длъжностните лица и процедурата по налагане на административно наказание са приети и уредени в НРУПОГТТСО (отм.) в нарушение на чл. 10, чл. 12 и чл. 15, ал. 1 от Закона за нормативните актове без изрична законова делегация, поради което административно-наказателната отговорност в случая е ангажирана за нарушение на разпоредби, които не създават валидно задължение за спазването им. По тези съображения СРС е отменил обжалваното НП като издадено в противоречие с процесуалния и материалния закон.

Така постановеното решение на СРС е правилно.

Съдът споделя изводите на СРС, че е налице е липса на единство между описанието на нарушението и правната му квалификация, с което е допуснато нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, което е съществено. В този смисъл е и трайната практика на АССГ като касационна инстанция. Съществено нарушение на процесуалните правила е и липсата на пълно описание на нарушението. Действително разпоредбата на чл. 18, т. 1 от Наредбата (отм.), посочена като нарушена в НП, съдържа три предложения /б. "а", б. "б.", б. "в"/, но в случая са изброени и трите, без да е конкретизирано кое от тях е приложено. В АУАН са подчертани и трите подточки, в НП са посочени отново трите точки на чл. 18, т. 1. Непълното описание на нарушението, води от една страна до незаконосъобразно санкциониране на лицето, за нарушение, за което липсва описание на нарушението и следователно не е било извършено, а от друга страна, до невъзможност да се установи действителната воля на административнонаказващия орган за какво именно нарушение е санкционирано същото - т. 1, б. "а", б. "б.", б. "в" и чл. 35, ал. 1 във вр. с чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО (отм.), като в НП същите са преповторени. В нормата чл. 18, т. 1 от

НРУПОГТТСО (отм.) се съдържат 3 хипотези, които са свързани с различни задължения за пътниците в градския транспорт, а именно "а" да притежават редовен превозен документ при превода и при слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото; "б. " да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани карти да показват документ за самоличност при поискване; "в" при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител в тролейбуси и трамваи, да слязат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за административно нарушение. Съгласно разпоредбата на чл. 35, ал. 1, при отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване, продаван от контролър по редовността на пътниците или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител, за всяко от тези нарушения, от длъжностното лице по контрола на пътника се съставя акт за установяване на административно нарушение по реда на ЗАНН, за което нередовният пътник слиза на следващата спирка по маршрута на превозното средство. Нарушено е изискването в АУАН и НП да съществува единство, както между посочените като нарушени разпоредби, така и между тях и словесното описание на нарушението, Посочването на различни разпоредби създава неяснота относно приетото от АНО за нарушение. Разпоредбите чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съдът да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

Като е отменил оспореното пред него НП, СРС е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

С оглед липсата на претенция от страна на ответника по касация, разноски в настоящето производство не следва да се присъждат.

Водим от горното, Административен съд - София град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.08.2021г., постановено по НАХД № 4291/2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-и състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

